

PROSTAT KANSERİ

Joseph Henkes, Belçika/Nieder-Emmels

1 Haziran 2004

"Ameliyatın Olası Yan etkileri"

Olay 21 Mart 2001 de Çarşamba günü her zaman yaptığım gibi arabayla işe gittiğimde başladı. Öğleden sonra idrara çıkmakta zorlanıyordum. İdrar gelmeye başlar başlamaz prostatım idrarı sıkıştırıyordu ve ondan sonra her yarım saatte bir işemek zorunda kaldım.

Akşam eve geldiğimde karıma :”İdrara çıkma sorunum var ve sanırım bu prostat yüzünden dedim. Kulaklarına inanmadı ve “bu kadar erken yaşta mı?” diye sordu. O sırada 51 yaşındaydım.

Sırasıyla üst üste iki gece – 21 ve 22 Mart 2001 – 39,5 derece ateşim vardı. Mikrop ve bakterilerin işlerini yaptığı benim için açıktı. Problemin kendiliğinden çözüleceğini düşünerek doktora gitmeyi erteledim. Ancak giderek kötüleşmeye başladı ve 26 Mart’ta eve dönüp doğruca doktora gittim. O sırada sadece birkaç damla idrar geliyordu ve erkeklerin ancak %5’inin başına gelen bir şeydi.

Doktor muayene etti ve sorunun kaynağının aşırı büyümüş prostat olduğunu fark etti. PSA seviyesini ölçmek için kan testi yaptı. Normalde 0-4 arası olan değer 92,6 ng/ml çıktı. Dr. Hamer’ın seminerlerinde böylesi durumlarda yapılacak tek şeyin bir katater takılması olduğunu öğrenmiştim. Fakat karım o panikle ertesi günü 27 Mart Salı için bir üroloğa randevu aldı.

Ürolog, mesanemdeki idrarı gördüğünde korktu. Katateri taktı ve bu beni büyük ölçüde rahatlattı. Sonrasında beni ameliyat fikrine nazikçe hazırlamaya çalıştı. Ameliyat olmak istemediğim hakkında daha önceden bilgilendirilmişti. Hatta beni böyle bir ameliyatı reddeden ve beyni metastazla dolu olarak altı ay içinde ölen bir hastası olduğunu anlatarak korkutmaya bile çalıştı.

Kahkahalara boğuldum çünkü Dr. Hamer’dan bütün bu metastaz masallarını biliyordum. Sonunda ürolog beni kataterimle ve iki haftalık istirahat raporu vererek başından savdı. Bu benim iş hayatımda ilk istirahat iznimdi.

30 Mart Cuma günü bir biyopsi yapıldı. Aynı gün beyin tomografim de çekildi. O hafta sonu işerken katateri açmayı unutmuşum ve idrarın katater boyunca aktığını fark ettim. Anladım ki; tümör küçülmeye başlamış. Aksi takdirde idrar, katateri bypass edemezdi.

9 Nisan Pazartesi günü aile hekimim yeni bir kan testi yaptı. PSA seviyesi 16,4 ng/ml görünüyordu. Gururla “ görüyorsunuz, ameliyat olmak zorunda değilim, PSA seviyesi zaten düşmüş” dedim. Cevabı ameliyat dışında başka hiçbir seçeneğimin olmadığıydı.

17 Nisan pazartesi günü yeni bir kan testi ve idrar tahlili yapıldı. Bu kez PSA 18,5 çıktı ve elinde en iyi kartları tuttuğunu düşünen aile hekimim “söylemişim, PSA seviyesi yeniden yükseliyor” dedi. Dr. Hamer’ı aradığımda bunun son derece normal bir durum olduğunu ve endişelenmeme gerek olmadığını söyledi. PSA bu bölgeyi kontrol edip durdukları müddetçe değişebiliyordu.

19 Nisan Perşembe günü aile hekimim katateri çıkardı. Akşamüstü ürologla randevum vardı. İdrara çıkıp çıkamadığımı sordu ve “iki kez!” diye cevapladım. Sonra bir ultrason çekti ve mesanemin tamamen kendini boşalttığını gördü.

Kızgın bir şekilde bir ses kayıt cihazına biyopsi sonuçlarının kaybolduğunu ve en yüksek 16,4 PSA değerine ulaştığını anlattı. Kaydı bitince ona gerçekte 92,6 olduğunu hatırlattım. Özür diledi ve yeni bir kayıt aldı.

Sonrasında Dr. Hamer’ı bir kez daha aradım ve Eylül/Ekim’e kadar her şeyi olduğu gibi bırakmamı tavsiye etti.

3 Eylül’de bir başka test ve sonuç PSA değeri 2,8 ng/ml! 19 Şubat 2002 yine başka bir test PSA seviyesini 2,17 ng/ml gösteriyordu. 10.05.2002 ve 05.03.2003’te iki tane daha kan testi yapıldı ve sırasıyla sonuçlar 1,89 ve 2,01 di. Bu şahane sonuçlarla durum benim için tamamen tamamlanmıştı. Bu güne kadar gayet iyi hissediyorum. Cinsel olarak bile her şey normale döndü ve idrar tutmada veya idrara çıkmakta bir sorun yaşamıyorum.

İlaç

Aile hekimim 17.04.2001’de yapılan idrar tahlilimde mesanemde “zararlı bakteri” buldu ve antibiyotik yazdı – fakat ben hiç kullanmadım. Bunun yanı sıra ürolog “OMIC” denilen bir ilaç yazdı. Ömrümün sonuna kadar kullanmam beklenen. Bunu da hiç almadım.

Bir ameliyatın muhtemel yan etkileri

Aşağıda belirttiğim yan etkiler, prostatın tamamen alınması veya ıskartaya çıkartılmasının sonuçları olabilir:

1. İdrarını tutamama; ıskartaya çıkartılmadan sonra idrarını tutabilen şanslı erkek sayısı çok az bir yüzde – yaşarken daha sonraları şiddetli dezavantajlar.
2. İktidarsızlık: 1. siyle aynı.
3. Hormon takviyesine devamlı bağımlılık.
4. Diğer olası nahoş şeyler önceden belirlenemez.

Biyolojik Çatışma: üreme veya cinsiyet çatışması

Biyolojik amaç: prostat, daha çok sperm sıvısı üreterek ‘doğru yere’ taşıyabilmek amacıyla aktif hale gelir.

Prostat ne zaman aktif hale gelir?

Aşağıdaki durumları örnek verebilirim:

1. Hiçbir zaman torunları olmayacağını düşünen bir adam (benim durumum),
2. Bir kız arkadaşı olan ve başkasının aldığı ya da kız arkadaşının kendisini terk ettiği bir adam,
3. Oğlu yanlış yollara sapan (uyuşturucu) veya homoseksüel olan bir baba,
4. Yıkıcı alışkanlıkları olan veya lezbiyen olan bir kızın babası.

Prostat sorunun nasıl sonuçlandı?

Ekim 1999'da oğlum bir beyin ameliyatı geçirdi. Sonrasında sol tarafı felç oldu. O sırada hoş bir Brezilyalı kız arkadaşıyla yaşıyordu. Ocak 2001'de sonrasında gelinim olan kız bana ve karıma "oturur musunuz, sizin için büyük bir sürprizim var. Sanırım hamileyim fakat ancak bazı testlerden sonra emin olabileceğim" dedi.

Karım ve ben aynı anda aynı şeyi düşündük "aman Tanrım, şimdi değil!". Henüz evli değillerdi (karım ve ben oldukça Katolik yetiştirilmiştik).

20 Mart'ta kız arkadaşı ultrason sonuçlarına göre gerçekten hamile olduğunu teyit etti. TV'nin başında oturup ultrason görüntülerini izledik ve orada bir şeyin olduğunu hemen gördük. Benim için bu %100 hamilelikti.

Hemen ertesi günü işe gitmiştim ve öğleden sonra saat 2 civarı idrar zorluğum başlamıştı. Prostat bezim şiddetli şekilde şişmişti.

Bu erken hamileliğe tiksintiyle bakışımı sürdürseydim, eminim prostatım aktif kalacaktı. Çatışmamın çözümü durumu tamamen kabullenmekti. Dr. Hamer'ın dediği gibi, kataterin takıldığı akşam onu aradığımda ve prostat hakkında konuştuğumuzda "küçük torununun varlığından zevk almaya başla". İkisinin henüz evli olmadıklarını söyleyerek itiraz ettiğimde "sorun yok, bunu sonra da yapabilirler" diye cevap vermişti. Eylül 2002'de evlendiler.

Son olarak Dr. Hamer'a German New Medicine'ı keşfettiği ve ailemle birlikte bana harika tavsiyeleriyle yardımcı olduğu için teşekkür etmeliyim.

Kanseri iyileştirebiliriz – fakat onunla kavga edemeyiz!

İçten dileklerle,

Joseph Henkes

Orijinal Almanca belgenin İngilizce çevirisinden çevrilmiştir

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com